

3.2 | Bud' vždy upřímný

Jsem toho názoru, že všichni lidé by měli mluvit pravdu. Upřímnost je vysvobuzující. Je nejlepší. Jelikož neumím lhát, říkám vždy pravdu. Do lži se člověk akorát zamotá. S upřímností nejdál dojdeš, to si pamatuj. Nikdo nechce, aby mu druhý člověk lhal. Takže když se zeptá, jestli vypadá tlustá, buď upřímný a řekni, že ano. A když se zeptá, zdali ji miluješ, buď také upřímný a řekni, jak to cítíš. Je-li ošklivá, nebo tě nudí – ven s pravdou. Lež má přece krátké nohy a kdo lže, ten i krade. Pravda a láska zvítězí nad lží a nenávistí.

To bylo takové poněkud údernické na úvod. Je ale faktem, že lhaní člověka příliš zatěžuje, zanáší mu to mozek. Pravda je totiž jen jedna, zato lži je mnoho. Kdo si je má všechny pamatovat? Jak si člověk zvládne zapamatovat, komu kdy řekl jakou lež, aby byl ve svém lhaní konzistentní. To podle mě nejde. Pokud budeš říkat pravdu – vždy a všem – tak budeš těchto starostí ušetřen. Koneckonců prodlužovat vztah založený na lži také nikam nevede.

Své by o tom mohla vyprávět Milada. Jak jsem již psal, chodil jsem s ní hlavně kvůli sexu. Skutečně milovat jsem ji nikdy nezačal, ale dalo se to snést. Jenže jednoho večera, když jsem s ní nebyl, mi napsala SMSku: „Miluješ mě?“ Na přímou otázku by měla přijít přímá odpověď. Komické bylo, že jsem napsal: „Nechci

to s tebou řešit po SMSkách, pojd' na ICQ." Chtěl jsem být více osobní, když jí budu dávat košem. Tam jsem jí pak řekl, že ji nemiluji. Zřejmě byla smutná a roz-zlobená. Nakonec jsme se rozešli a já se cítil opět svobodně.

Stejně tak, kdyby se žena zeptala, zdali jí muž zahýbá – dle mého názoru je lepší říct pravdu. Lepší však je, když nebudeš zahýbat. A nejlepší bude, když ani nebudeš mít komu zahýbat. Tak či onak – nikdy nelži.

Před léty jsem randil s dívkou, jejíž jméno si už nepamatuji. Říkejme ji Leela (kyklopka ze seriálu Futurama). Hodné děvče, jenže kulhala a měla neskutečný tik v oku. Celou dobu mi to vadilo, ale mlčel jsem. Chtěl jsem vědět, jaká je pod tím. Byli jsme na několika schůzkách, myslím, že dokonce i nějaký ten polibek proběhl. Bohužel jsem se nedokázal přenést přes její defektní zevnějšek. Již jsem neunesl tu tíhu lží a předstírání, že mi to nevadí. Při naší poslední schůzce jsme se procházeli parkem, drželi se za ruce a já Leele na rovinu řekl, že se mi nelíbí, že se s ní chci rozejít. Ona byla uražená, v šoku, zklamaná. A zeptala se mě: „Když se se mnou rozcházíš, tak proč se pořád držíme za ruce?“ Na to jsem odpověděl: „Protože držení se za ruce mám moc rád, je to moc příjemné, i s ošklivou holkou.“ Chudák malá. Ještě chvíli jsme se

procházeli, pak jsme se pustili, rozloučili se a už nikdy o sobě neslyšeli.

Nejspíš to z toho příběhu není patrné, ale poté, co jsem vyšel s pravdou ven, se mi hodně ulevilo. Byl jsem rád, že v sobě tu přetvářku už dále nemusím dusit.

3.3| Když ti žena řekne, že tě miluje – poděkuj

Navazuji na předchozí radu. Co udělat, pokud ji nemiluješ, ale ona tebe ano a řekne ti to. Lhát přece nemůžeš, ale něco bys odpovědět měl. Můžeš zkusit poděkovat. Zkus si to říct nahlas: „Miluji tě.“ – „Děkuji.“ Upřímné, lidské. Tomu nelze nic vyčíst.

Omyl. Zcela ji tím rozhodíš, předpokládám, že ani na sex nedojde. Spíš na hádku. Takže nakonec je vlastně jedno, zdali ji miluješ taky, nebo ne, pokud se budeš držet této rady a na každé její vyznání lásky odpovíš poděkováním, zaručeně dojde k sabotování vašeho vztahu. Ještě mnohem větší váhu to má, když se milenka vyzná ze svých citů během sexu.

3.4| Děkuj i za sex

Zapomněl jsi při sexu mluvit, vid'? Teď už je po všem, oba jste udýchaní, oba jste šťastní. Ale je to opravdu tak? Jsi šťastný, nebo bys byl raději sám? Zamysli se. Mám pro tebe radu i pro tento případ. Poděkuj. Ano, funguje to